

PERIÒDICH MERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRAS ::

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat a lo mexos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanan las circunstancias

EPÍSTOLAS Á UN PREDICADOR

I

Ab lo seu permís, mossen Gatell, me pendré la molestia de escriureli desde LA TRAMONTANA á propòsit de las conferencias científicas donadas per V. en la parroquia de Santa Ana, que tan be regenta pera gloria de la Santa Mare Iglesia y en profit de la seva bossa. No s' ho prengui á mal; aixís com segons V. s' ha fet precís que la Iglesia descendís al terreno científich pera explicar la existencia de Deu, avuy posada en dupte y fins negada, se fa indispensable que la premsa passi á ocupar-se y fins contestar los sermons, quan aquestos no son producte de una inteligencia negada y estúpida, tota vegada que en las costums de la Iglesia no hi entra la controversia de trona á trona, cosa que sento molt ara, al véuren una de buyda quan V. dona las conferencias comensadas diumenje passat.

Siguém franchs, ja que sos sermons son en catalá, catalanament comenso per dirli una cosa que li donara 'l pols del resultat obtingut per V. desde 'l recibidor del esperit sant. Al sortir de sentirlo l' altre festa era tan ateo, tan materialista, tan despregut com avans d' entrar á l' iglesia que tan bon passament li proporciona.

Y tinch de confessarli una cosa per aclarir lo concepte anterior: no pretench dir que V. sia un predicador qualsevol, poch ilustrat y sense coneixements; lluny de mi tal equivocació. En V. reconech grans condicions de talent y d' oratoria.... pero ¡que vol ferhi, sant cristiá! no va convéncem, com no debía convence á cap dels que l' escoltabam esperant rahons sólidas, arguments científichs pera desfer los que alega la escola materialista, per la senzilla rahó que no hi han altres arguments, altrahons que las exposadas per V. ab molt d' enginy, ab molta perspicacia; sí.... pero no ab mes fondo de veritat, no ab mes pés que 'ls que s' alegan en contra.

¿Vol creure, mossen Gatell, que després de sentirlo fins me comblaba ~~era~~ era un pensador adotzenat?

Estar clar, home de Deu; al sentirli afirmar tantas vegadas la mateixa mentideta, dita pel pare Llanas desde la trona de Bethlem, que tots los pobles del mon reconeixen una divinitat, que en tots los pobles del mon se troba l' instint relligiós, no n' hi havia per menos. Pero després de sentir moltras altrahons ja trobarem lo fil, com se sol dir, quan V. torná sobres lo mateix punt justificant aquella vulgaritat ab algo original y ben dit, per mes que no siga cert, com veurém mes avall.

Li debía doldre dir tan clar y net alló de reconeixre y tenir los pobles lo sentiment de la divinitat, perque está clar: al cap y al fi, á pesar de ser rector, no li falta á V. una gran dósis de sentit comú, y se li ocoregué donar cert giro á la seva peroració dihent y repetint—permétem que li observi: fou un xiquet pesat, difús,—que si 'ls exploradors donantse aire de sabis asseguraran haber trobat pobles desconeguts del mon civilisat, que no tenian noció ni se 'ls havia ocoregut may la idea de un Ser Suprem, de un Deu, es per esperit d' escola, per ganas de dirho, ó si acás per haber permanescut poch temps entre aquells pobles y desconeixre la llengua que parlan. Vosté assegura que los misioners per tot arreu han trobat arrelada la idea relligiosa, y diu que ells son mes de credit que no 'ls exploradors ab ínfulas de sabis.

—Veus aquí un que predica lo que no creu,—vaig pensar entre mí, ¿Tu quoque? No fassa 'l pagés, senyor Gatell, no fassa 'l pagés. ¿Per ventura V. no sab los punts que calsan los misioners? ¿Per ventura V. no s' ha fixat que l' ángul facial y la closca de la major part d' ells es casi igual á la dels salvatjes que van á convertir? ¿Y creu V. inferiors als misioners en ilustració y coneixement de llenguas als Livingstone, Stanley y demés exploradors?

Está clar que no ho creu.

Pero convenia dir... ~~Pel mateix modo~~ que aquella tirada d' oratoria parlant de la idea de moviment, qual objecte com tot lo sermó, era rebatre lo materialisme. ¡Y que la sab llarga, mestre! Corrents com si 's cremés, va passar aquest punt purament científich, demostrable, anántsen desseguida al terreno de la metafísica, en lo que estich cert s' hi deu trobar un xich mes segur.

Y no parlem de la manera que negá lo dels pobles sense la idea de una divinitat. Semblaba aquells velocipedistas que durant un quart d' hora voltan á carrera feta entre mitj d' una porció d' ampollas salvantse d' una trencadissa inevitable. Alló era la hipótesis y lo sofisme portat al últim extrem. Demostració, ni una. ¿Quina falta 'ls fa als fidels? Citar punts, pobles y passas ó autors que 'n tractin ¡ca barret! Podria ser que las ovellas fossen curiosas y succehís, alló que dihuen: anar per llana y eixirne esquilats, cosa que may s' hauria dit ab mes raho. Y després que qui vulga saber que vagi á Salamanca. ¿Es aixó, mossen Gatell? Siga franch, home.

Lo que m' va agradar, y á V. l' acredita de ser un artista en oratoria sagrada, es aquella comparansa del pastor rudo y sense coneixements científichs de cap mena, que al veure por primera vegada una locomotora corrent á través de camps y montanyas sense auxili de la forsa animal, donaria esplay á la seva imaginació y no pararia fins á trobar la causa, ó sia la caldera ahont per vies del foch, l' aygua se condensa y produheix lo vapor que mou la máquina.

Vosté al ser aquí no 'n va treure aquellas consecuencias, que á mi m' haurian agradat; al contrari: va torse 'l camí assegurant que la Ciencia Moderna (humana, segons vosté) busca l' afecte y tira patacadas á la causa per no reconeixre la idea de un Deu. Home, també podia tenir un xich de consideració als oyents que no combreguem ab rodas de molí y m' estolviaba á mi las

anas de darli una estirada d'orellas, desitj que no he pogut satisfer respectant la distancia que nos separaba, los hàbits que vesteix y la seva actitud y reverencia.

A tot l'aplom del qui te rahó assegura V. que la Ciència Moderna fuig del camí recte per no toparse ab un Deu. Home, no desatini, no desatini. Lo materialisme, filosofi-racional de la Ciència, ho vol averiguar tot, enterament tot, y si Deu existís entre aquest tot no 'l negaria.

¿Obraria aixís lo clericalisme en cas contrari? No se 'n dongui vergonya, digui ¿eh que no? Està clar; derrera la idea de Deu hi viuhen una infinitat de mils personas ab la esquena drete, que si acceptaban la no existencia de Deu fora com si 's suicidessin, mentras que cap mena de interés tenen los ateos en la negació de Deu, tota vegada que cap d'ells hi fa bullir l'olla.

De lo demás que va dir no 'n relataria gens, perque no sé trobari cap mica de sustancia. Tot era poesia. Li aconsello que ho posi en vers y obti al premi de la *Fè* en los Jochs Florals vidents, en la seguritat que l'englantinan encara que també vulgan ser englantinats los Verdguer, Guimerà, Riera, Gallard, Pirozzini etc., etzétera. Mes, senyor Gatell, ho sento; tinch d'ocuparme un xich més del seu sermó per lo que va dir al final.

«—De la materia se 'n ha fet una divinitat, qu' es la idolatria moderna; la materia ¡aquesta divinitat degradada!...»—Alto, alto, senyor Gatell, que corra massa. Si vosté es deista creurà que la materia fou creada per Deu y que Deu se cuida de imprimirli moviment, segons digué en mitj del sermó. ¿Es que tenim de suposar que Deu fa y se cuida de cosas degradadas? ¡Heretjia! Ademes, home; si los ateos idolatran la materia vosté no n' hauria d' estar pas tan queixós. Al modo de veure de vosté serian *idólatras de la obra de Deu*. ¿No li sembla? Pero deixem de teologies y prosseguim:

«—La nostra inteligencia, lo cor, buscan á Deu. ¡Deixém á los infelissos ateos, preocupats per lo vici y las passions; contemplém en l'espectacle de la Naturalesa com nos habem de convece de la existencia de un Deu!» Tantas vegadas he sentit dir aixó, que no proba res, que argumentant com V. (y no s' ofengui) creuria que l'home descendeix del mico! Tant es lo seu instint de imitació.

Ara díguim, mossen Gatell: ¿quins son los infelissos, los ateos? Donchs ab permís de V. jo opino lo contrari.—Díguim ara qui te rahó. Y escolti, escolti; ¿los ateos, unicament los ateos están preocupats per lo vici y las passions?

Vamos, modestia apart, me sembla que darre-ra de molts ateos podrian trobar bons exemples de virtut y moralitat un gran número de relligiosos. Pénsissi una miqueta; dongui un cop d'ull al rededor de V. y trobará que tinch rahó.

Perdoni la indiscreció, mossen Gatell: vosté va dir molt mal dels materialistas y tal vegada sense donársen compte es dels que rendeixen idolatria á la materia. En mes de una ocasió haurá sigut aixís, no ho negui. Ah, dolentó! Quan no 's troba be de segur que avans enviara á buscar lo metge que á *Nostr' amo*, ó sia primer lo materialisme per tractarse del cos, després... sols després, si acás, per salvar l'*ànima*, quan no 's confia salvar la *vill* materia, se voldrà reconciliar ab Deu purificantse dels peccatots de la malehida materia. Y de segur que mes esperarà d'una medicina que d'una novena á sant Daniel, com també esperarà mes de un para-rayos que de un pare-nostre.

Vamos, ara prou y dispensi la mala lletra, qu' es tart y vol ploure.

Espressions á la familia y un petonet als gens.

Li promet no falti á las conferencias, pera convencers més y més que las veritats de la ciencia ó sian las conclusions del materialisme no tenen retop, S. S. y A.

E. K.

LA CARRERA DEL CARRILAYRE

¡Quina vida!

I
Gracias als empenyos mil
Y sollicituts firmadas,
Suplicant moltes vegadas
Logra ingress en lo carril.
D' alumno ab titol formal
Sa carrera comensant,
Uns tres mesos va passant
Sense defensar ni un ral.
Practicantse en tots cantons
La carrera va començant
Fent fullas de...
Y apuntant en...
Enterat, un...
Del telégrafo...
Com per car...
Queda nomb...
Firmant no...
(com la paga es tant...)
Li exigeixen...
Pagant á plastos 'l import.
Plé d' il-lusions (no 'ls enganyo)
Un bell porvenir somia:
S' enmiralla...
Mirantse ve...
Pels carre...
Vá tibet com un bastó:
Gorra ab groch galó al cantó
Ficada tapantli un ull.
Sempre aixís uniformat
Se presenta á tot arriéu,
Perque s' ha pensat y 's creu
Que fá 'l cop, que vá mudat.
Encegat per la esperansa
Ell entén que ha fet carrera:
¡Quina carrera 'l espera!
Més esclava, trista y gansa!

II

Dins d' un despatj tot farcit
De pols, papers y etiquetas,
S' hi veu per las finestretas
Lo factor nou aburrit.
Confós ab tant de treball
Registra fullas, factura,
Y marejat de tot jura
Malehint tant guirigall.
A las quatre del mati
S' obra 'l despatj ¡quan hi pensa!
Si sab l' hora que comensa,
La de plegar... no ho pot dí.
Trist, tancat en la barraca,
Pensant en un temps milló,
Vé una rectificació
Que li espolsa la butxaca.
Y mentres éll s' amohina,
Per més pitjorá 'ls seus mals,
Li tornan falsos vuit rals
Qu' era tota la *propina*.
Desesperat y abatut
Demana tot impacient
Una permuta al moment
Per la falta de salut.
Concedida la permuta
Passa á Interventor (no es faula)
Y llensa demunt la taula
Llibrets y fullas de ruta.

III

Sense perdre la esperansa
Cinch mesos fá que serveix:
Com que viatjant s' aburreix
De sé Interventor ja s' cansa.
Alsarse á la matinada
Es un xich massa pessat:
Mil voltas ha confessat
Que aná ab los trens no l' hi agrada.
Ab aquesta pena nova
De no dormir com voldria,
Li vá escapá 'l tren un dia
Y are diu... que no l' hi proba.
No sapiguent ja que fer
Pren una resolució:

Demana per ser factó
Altra cop... y ho torna ser.

IV

Creyant éll que ha tret la rifa
Perque s' torna á trobá allí,
Ja no sab fullas omplí
Ni recorda la tarifa.
Topa ab aquell temps d' avants;
Rectificacions diarias
Y pessetas *columnarias*...
¡Oh, quinas penas mes grans!
Ab aquesta vida amarga
A arrepenyentse comensa,
Y, desenganyantse, llensa
Mil pestes contra la carga.
Per mil motius com aquets
Y ab tantas penas juntadas
Anyora moltes vegadas
Lo de foradá bitllets.
Pensatiu y ab mala cara
Se passeja per 'l anden...
¡Are sí que casi entent
La carrera que 's prepara!

V

Han passat quatre ó cinch anys:
Es un carrilayre antich:
Ab prou constancia y fatich
Ha vensut ja tants afanyes.
Es casat—Per més desditxa
Altres molts maldecaps té:
Es un pare verdadé
Ab una criatura y... *mitxa*
Es *factor segon*: ja cobra
Vint y cinch naps... ¡infelís!
Pagat menjá, roba y pis...
Al pobre ja res l' hi sobra.
En tant trista situació,
De necessitats esclau,
Desitjant molt viure en pau
Solicita una Estació.
Tots los seus empenyos son
Los mateixos del entrant
Y al fi, pregant tant y tant
La obté en un recó de mon.

Aquí ha acabat sa carrera:
(¿Qui l' hi empeta ara la basa?)
¡Vint y tants duros y casa!!
¡¡Una estació... de tercera!!!

PEPET DEL CARRIL

L' ORFE DE LA FULIOLA

NOTAS ÍNTIMAS

(Continuació.)

Alashoras vaig comensar á coneixer que aquella casa misteriosa no era una casa honrada, sino un amagatall de gent de mal viure, un dels molts centros de immoralitat y corrupció que tant abundan en las grans capitals, y que cubreixen sos crims ab totas las bellas formas de la hipocresía, fins al punt de saber portar son refinament á fer confondre en apariencia sos interesos ab los respectables homes als qui la nació confia lo santuari de las lleys.

¡En aquell moment jo 'm trobava sol, desamparat y voltat pels horrors de la miseria, sentat en una taula ahont tot hi abundava, voltat de tentadoras seduccions, orfe y abandonat per aquesta madrastra que se 'n diu Societat y que tant enalteixen alguns *sabis* moralistas! Tenint, donchs, tot aixó en compte, ¿te res d' estrany que abundi la plaga de infelissos que, rodejats per la miseria, acaban sos dias enfangats en lo crim? ¡Ah, quants deuben haber fet tots los esforços possibles pera trencar lo cercol de foch en que los ha posat la inícuca societat, trencantse la noblesa de sos sentiments en la fatalitat de las circunstancias!

Pero deixemnos de digressions.

Després de haber empleat mes de una hora pera tentarme á seguir lo que 'm proposaren,

se convenceren de que no lograrian de mí lo que volian.

Jo esperava que 'l desenllás me fóra fatal, pero afortunadament no fou aixís.

Las últimas paraulas que va dirme 'l Pardal foren las següents:

—Bueno, tú mateix. Ja que no ho vols, aquí no se obliga á ningú. Ets un ximplet no acceptant lo que 't proposo, mentres que per un pa de tres lliuras vas exposarte á anar á parar á la presó sens que ningú may mes se recordés de tú.

Y alashoras, cridant al Rata, va dirli:

—Acompányal; que surti per la sala.

Lo Rata va acompanyarme, y un cop devant del armari, aquest va obrirse maquinalment, y detrás d'ell una porta va obrirse també de la mateixa manera. Apenas vaig ficarmhi, tot quedá altre vegada tancat herméticamente. Alashoras sento una veu de dona que 'm diu:

—Per aquí, noy.

Paso per una petita habitació y baixant per una escala estreta y forta me trobo en un carrer qual situació jamay he pogut averiguar.

Com era ja de nit, vaig quedar tan desorientat, que mes de una hora seguida tingué d'estar caminant fins á trobar un carrer conegut per mí que pogués donarme idea de ahont era, puig semblava que may hagués estat á Barcelona:

XXI

Al dia següent, despres de haber corregut varios carrers inútilment buscant feyna, vaig tenir la sort de anar cap al carrer de Sant Antoni, y al dirigirme á casa de un graner, sens saber de cop si demanar caritat ó feyna, vaig entrar preguntat pe l' amo. Sort vaig tenir de topar ab una persona tan bona com honrada, puig tot just jo vaig enrahonar, ell llegí en ma cara la meva situació, y despres de ferme varias preguntas va compadeixes de mí, y tot seguit va donarme menjar. Lo tal graner qual nom, sens necessitat d'estamparlo, porto grabat al cor com á prenda de agrahiment, ab una generositat poch comú en molts homes, va dirme que no tindria mes fam, y que desde aquell dia quedava á casa seva.

En efecte; allí vaig passar alguns mesos treballant tot lo que mas foras permetian y menjant tant quant lo meu ventrell ne volia.

Ja 'm considerava felís, perque además de menjar y dormir, també 'm donavan un modest salari mensual.

Aixís vaig comensar á recullir algun diner, y ferme fer un xich de roba pe 'l meu us.

Un dia va venirme la taleya de anarmen al meu poble, y, ab motiu de la festa major disfrutar uns quants dias de alegría entre las personas que sent mes noy m' estimavan ja á pesar d' esser pobre.

Com ja me habia instruit un xich en los negocios gracias al interés que per mí 's prenia mon protector, recordant que prop del meu poble á las voras de un estany hi habia una gran plantació de boga que ningú explotava, vaig enterarme dels preus que alcansava á Barcelona, ahont es un article de necessitat pe 'l ram de sillería ordinaria, y vaig veure desseguida un benefici extraordinari pe 'l que portés á terme la explotació de aquest negoci.

Jo no poseia cap capital pera comensar semblant empresa; no obstant, no va faltarme valor pera pensar en empéndrela, y sens parlar á ningú de mon projecte, als pochos dias emprenia la marcha cap al meu poble.

J. TONIJJUAN

(Seguirá)

A Espanya tot va qu' es un fástich.

Segons un llibret que ha publicat tot un senyor marqués, lo del Riscal, ab lo títol de *Origen del desórden financiero en España*, lotribunal nomenat de Comptes, pel Juny de aquest any, proposá á las Corts que s' aprobessin los comptes de 1867-68.

¿Que 'ls sembla aixó de aprobar uns comptes quinze anys despres de haverse gastat los quartos?

Donchs encara no es aquí tot.

Nosaltres recordém que fa pochos dias varen aprobarse 'ls comptes.... ¡¡de la guerra de Africa!!...

Donchs tampoch aixó es lo pitjor.

Los pares de la pátria espanyola han votat una lley dispensant á la Administració militar de presentar los comptes de raciones y utensilis del exercit ¡¡¡DE AVANS DE 1850!!!

¿No fora preferible que avans de regnar una hipocresía tan desvergonyida, se digués al poble sense embuts *paga qu' es gata*, y nosaltres farem lo que 'ns donga la gana dels teus quartos?

Pero com aixó fora la veritat, y la veritat y certas institucions... ¿m' entenen?

** **

Fa pochos dias á la plassa de Capellades va tenir lloch una polémica, entre un capellá católich y un propagador del espiritisme, sobre s' hi ha infern ó no n' hi ha.

Lo millor de tot fou que mentres lo capellá católich estava en lo mes culminant de la peroració intentant probar que Deu castiga per una eternitat á tots lo que no son llanuts, un ase que hi habia prop del abeurador de la plassa, comensa á bramar ab tanta forsa, que aufegá las paraulas del pastor del remat de Cristo, y feu trencar de riure á tot l' auditori.

Pensant piadosament, me sembla que aquell bram podia molt ben ser un recado de la divina providencia pera interrompre á temps al orador sagrat.

¿No 'ls ho sembla?

** **

Durant lo més de Octubre han desembarcat á Orán 2,477 espanyols, que junt ab 15,840 que ja ho habian fet desde Jener, suman 18,317 que han tingut de deixar la pátria pera no morir de fam.

¿No es veritat que aném molt bé?

Pregunteuho als ganduls de Madrid.

** **

Segons ha denunciat lo regiðor Sr. Derch, á Gracia s' han mort molts tossinos sense que las carns fossen degudament inspeccionadas.

¿Y donchs, senyor Martí, encara vol castigar mes als gracienses exposantlos á morir triquinats?

¿Encara no 'n tenen prou de que voste manegi la cireras?

** **

S' ha publicat un llibre que te per nom *La agonía de un despota*.

Se assegura que no aludeix á n' en Sagasta.

** **

Segons contan los periódichs de Madrid, se han falsificat tres reyalis órdes pera emplear á tres carcundas.

Aixó sí qu' es la mar!
Una reyal ordre posada al nivell de qualsevol mitja pela llisa!!...

Pero á Espanya res té d' estrany.

Fins los governs se falsifican.

** **

En lo discurs fet per en Sagasta en la reunió de la majoría hi llegeixo lo següent:

«... hemos consagrado la más amplia libertad de conciencia, de asociacion, de reunion y de imprenta; etc., etc.»

O aquest home ha perdut la memoria ó 's pensa que feya 'l seu discurs á la Xina.

** **

A Lorca tractan de suprimir l' Institut de segona ensenyansa y construir en cambi una plassa de toros.

La noticia no pot ser mes espanyola.

Sols falta que estableixin una cátedra de teología y un altre pera manejar ab profit lo sant-cristo y 'l trabuch y la felicitat será completa...

Pe 'ls carcas.

** **

L' Ajuntament de Sant Martí ha donat un vot de censura al seu diputat per no haber anat á una professó.

¡Molt beh fet! Ahont s' es vist un diputat y no anar á cremar cera, es á dir, á una encerada!

¡Si á lo menos s' entretenis votant contribucions, acceptan empleos ó fent qualsevol altra *sacrifici* per la pátria, fora passador!

Pero no anar á la profesó! ¡Ay glorios sant Antoni dels ases!

** **

Ha sigut denunciat lo periódich *La Viña*. Es igual que si diguessin «ha tingut un atach de filoxera... fusionista.»

** **

Ha comensat á publicarse *El Eco de Granollers*, en la important vila de aquest nom, periódich setmanal bilingüe que ve á defensar los interessos de aquella lliberal població.

Li torném ab gust la visita desitjantli bona sort.

** **

Lo mateix tenim que dir á *El Ferrocarril*, que 's publica en aquesta capital, y que sembla destinat a fer suar á alguna empresa de las moltas que á Espanya tot ho atropellan mentres lo-grin son profit.

Ben vingut siga á la premsa, mentres no planyi 'ls abusos vingan d' ahont vingan.

** **

En Ducazal, fusionista de cal ample, acaba d' encarregar á Paris la confecció de un globo en qual barqueta pugan colocarse fins á dotze personas.

¡Magnífich! ab l' afició que 's desperta per Madrid á anar pe 'ls alts, potser s' hi embarquin tots aquells que sempre volen *elevarse*.

Aplaudeixo 'l sa criteri que fabricá tal fatlera per si d' aquesta manera poden *alsá* 'l ministeri.

** **

Segons se 'ns ha comunicat, á Sabadell un fabricant ha despatxat á un obrer per l' *atre-viment* de volguer saber en dos mesos quant temps los habia fet treballar de mes, á qual efecte cada dia habia anat apuntant los minuts

que de l' hora de plegar tardava á parar lo vapor y 'ls que comensava mes aviat de la hora de posarshi.

Armonías del Capital y 'l Tráball.

** **

Las autoridades superiores de Dublin (Irlanda) han posat en vigor una lley que autorisa las presonas de personas en qualsevol carrer ó siti públich desde la posta á la sortida del sol.

Los inglesos no fan més que apretar los tornillos del vapor de Irlanda, y quan rebentin las calderas de segur serán las primeras víctimas.

** **

Se va fent moda lo fer corridas de toros ab cavallers en plassa.

Aquesta mena de cavalleria está molt millor entre toros qu'entre personas.

** **

Ha sortit ja l' Almanach pera 1883 del nostre apreciat company en la prempsa, La Mosca Roja.

Los cromos, lo text, grabats intercalats, la cuberta, etc., tot es recomenabla.

Pot adquirirse enviant una pesseta en sellos á son editor D. Guillém Parera, llibrería del carrer del Pi, núm. 6.

CONSELL

Estimadíssim Raspall, majordom gras y vermell, vaig á donarte un consell per asuntos del treball.

En primer lloch te diré que has de tenir molt rigor, millor dit: causar terror, sense com vá ni com vé.

Tu ja que portas patillas y 't fas respectar bastant, engégals al botavant si 't venen ab manganillas.

Habent escursat telers, no tingas gens de conciencia, y als teixidors ab paciencia escursals també 'ls diners.

De tu, may ne trégui res, la pobreta comissió si alguna reclamació te fan pe 'ls pobres obrers.

Y si 't venen ab cansons los hi tiras quatre insults, y 'ls hi dius que son ganduls; s'acabó y pocas rahons.

Si algú piula, ¡bordada! y xasco que te crió, d'aquest modo 'ls fas la pó sans haber de temer nada.

Si acás hi ha algun tossut que se t' obstina y mou fresa, lo posas á teixí empesa si es que está teixint vellut.

Y quan á una teixidora se l' hi trova un escarbat á la pessa, sens pietat quinze dias festa, ó fora.

¿Que hi ha alguna aprenenta que va á puesto de malalt? si la pessa reb cap mal despátxala ab una empena.

Y al cap y al fi, serás un home de fets horrendos, que fins á n' als mes tremendos los farás torná endetrás.

Ja crech que aixó basta, ab tal que 't sápigas ben entendre, puig ara ja pots compendre que 't vaig á fer punt final.

Poch sabs tu l' amor que 't duch; violentíssim, perfecte; reb aquí lo dols afecte de ton amich

CAP Y TRUCH

Aquell rector tan extraordinariíssim de Sallent que fa funcions tan extraordinarientas, lo doctor mossen reverent Joseph Esquerrá, va dir l' altre dia desde la trona que la prempsa anticlerical eran una colla de periódichs inmoralis, indecents, desvergonyits, etc.

Vaja, jo no estranyo gens que aquell burro de Capellades bramés pera fer la competencia al capellá que predicava á la plassa. Estich segur que si las tronas de las iglesias fossen al costat dels estables may parlarian sols los predicadors.

Cada hu coneix als seus, y 'ls burros respondrian.

Per mes que vostés podran dirme que... ¿Cóm es que 'ls devots no responen?

Pero jo 'ls atraparé dihéntloshi: —Aixó son inescrutables designis de la divina providencia.

Y qui no s' ha convensut será un heretje tossut.

** **

En Nosedal ha sigut nomenat príncep de la Pau precisament quan ha mogut mes guerra entre 'ls seus.

Los carlins sempre han sigut fets al revés. Peraixó hi ha capellans que beneheixen ab lo trabuch y fan servir lo sabre de salpacer.

Lo que no fan es convencer á cops de sant-cristo.

Per ells es millor argument la pólvora. ¿Fa que sí?

** **

Llegeixo en un periódich que á Tucuman un frare digué missa treginant una biga tan colosal, que al alzar l' hostia ell y 'l cos de Deu anaren per terra ab gran escándol de las mansas ovellas que habian acudit á menjar l' aufals espiritual.

¿Y encara 's trobara d' avuy en avant qui negui que la religió va per terra?

** **

En un convent un pater se dedicava per las nits á aixecarse á orinar, y no sé qué passaria per las butxacas dels deixebles, que un va decidir-se á vigilar y al endemá lo frare passava á allotjarse á la caga-menja.

Vetaquí una víctima de son amor al próxim. O als quartos del próxim, que pe 'l cas es igual.

** **

De la iglesia de las Pulianas, (Granada) han sigut robadas tres creus de plata, uns rosaris de molt valor, un copó, casullas, setrilleras y moltas altras eynas de dir missa y obrir las portas del cel.

Lo nostre pa de cada dia...

** **

Lo bisbe de Daulia diu als seus companys de ofici imbécils ó tunantes.

¡Ara vegi! LA TRAMONTANA 's troba d' acort ab lo senyor bisbe, ab la sola diferencia de no fer odiosas distincions.

** **

Tot un convent de frares está encausat á Bélgica.

¡Pobrets! per tot son tan perseguits... ¿Preguntan qué han fet?

Casi res. De nit se dedicavan á ensenyar la

gramática parda á sos deixebles, alguns de 'ls quals dubtan tingan may mes necessitat de purgarse.

¿Eh que aixó del pudor y la decencia es molt respectat pe 'ls frares?

** **

Lo célebre car-catolich Manterola ha fet un sermó á Málaga prenent per tema Un viatge al centro del purgatori y sos alrededores.

¡Dimoni de ensotanats! Lo millor dia 'ns explicaran quants péls te Deu sota l' aixella.

Los carlins per llana bona y 'ls bigayres per la son; y per toca 'l violon tots lo xerraires de trona.

** **

Lo papa Lleó núm. 13, sembla que presenta la décima als espanyols y que no falta qui s' encarrega de recullir la propina.

Lo Butletí oficial eclesiástich de Valencia encabessa ab quatre mil rals una suscripció que titula Aguinaldo para el papa.

Home, digui: Y pe 'ls reys ¿que no posará la sabata al balcó?

** **

Diu lo Cencerro: «Leo en un periódico: «Santa Filomena quedó con la popa hecha pedazos.» No sean ostés maliciosos: no se habla de la santa, sino de un barco que lleva este nombre.

Porque... la verdad, señores, es una cosa que espanta el que tuviera la popa hecha pedazos la santa.»

** **

Un arcalde de un poble va retornar un periódich, L' Escut igualadi, ab la següent nota:

«No tengo la Satisfaccion de Suscribirme en dicho periódico por no encontrarme en Metálico para Satisfacer su importe—El Alca!de.»

¡Y quinas autoridades mes enllustradas corren pe 'l mon!!...

XARADA

Qui té hu gran cosa té y per dos ningú fa ré; lo meu tercera girat ne té gran utilitat. Y qui ab tot va tot lo dia may deixa la companyia.

** **

COMBINACIÓ NUMÉRICA

.....

.....

.....

.....

.....

Colocar un número en cada punt que sumats tan diagonal, horisontal com verticalment donga per resultat 18.

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

SINONIMIA: Ronda.

ANAGRAMA: Serp-Reps-Pres.

LOGOGRIFO NUMÉRICH: Cortinas. Crónica. Tanaí. Rocas. Rita Cor.

Barcelona. Tipografía LA ACADEMIA, de Evacuado Ultramar